

Tiskovni teden 4.—12. novembra 1928.

pomočjo te postaje svetovne koncerte kot domače z aparatom, ki stane le okrog 250 Din. Drugi morajo imeti dražje aparate, ki pa so seveda zato boljši, ker sami sprejemajo valove najoddaljenejših oddajnih postaj po svetu.

V prvi letnik bogoslovja v Mariboru so vstopili sledeči gg.: Bedernjak Teodor iz Črenšovec, Čakš Štefan iz Šmarja pri Jelšah, Čokl Janez iz Zibike, Halas Daniel iz Črenšovec, Kolenc Martin iz Zagorja, Kovač Andr. iz Ptuja, Lorenci Ivan iz Vuzenice, Maučec Matija iz Beltinc, Mihelič L. od Sv. Jurija v Slov. gor., Orešnik J. iz Ljubnega, Potočnik Alojzij od Sv. Urbana pri Ptuju, Trobina Stanko iz Šoštanja, Uranjek Martin iz Ponikve pri Žalcu in Varga Jožef iz Bogojine. Vsem tem pripravnikom za duhovniški poklic, ki so polni idealizma vstopili v ta zavod, želimo obilo uspeha pri njihovih študijah ter jih z veseljem pričakujemo kot delavce v vinogradu Gospodovem!

Kako se spoštuje dobra učiteljska moč! Preteklo soboto se je poslovila od svoje šole gospa Štupca, ravnateljica druge meščanske šole v Mariboru. Ob tej priliki so ji učenke priredile prav ganljivo slovo. To slovo je pokazalo, kako je bila priljubljena med tovarišicami in učenkami. Njihovo razmerje je bilo kakor v dobri in blagi družini. Zdaj šele, ko odhaja z zavoda, se vidi, kaj je imel zavod v tej svoji vzorni voditeljici. Kot učenke in učiteljice, tako so pa tudi starši sami hvaležni za vse veliko in dobrodelno delo, ki ga je vršila skozi 35 let na šolskem polju. Ko odhaja v pokoj, ji tudi mi želimo še ljubelega zdravja in veselja do dela na dobrodelnem in vzgojnem polju. — Gospo Štupco poznajo po deželi posebno naše dekliške zveze. Te se veselijo, da bo imela gospa sedaj še bolj priliko pomagati pri organizaciji naše ženske mladine.

Franchet d'Esperey v Sloveniji. Francoski maršal d'Esperey, bivši poveljnik solunske fronte, se je na povratku iz Jugoslavije ustavil tudi v Sloveniji in to na posebno željo kraljevo, ki je dejal, da naj si ogleda ta divni kraj naše države ter spozna pošteno slovensko ljudstvo. Maršal je bil zelo navdušen za lepoto naših krajev in bo njegov obisk znatno pripomogel, da bodo tudi na Francoskem začeli upoštevati naravno krasoto Slovenije.

Smrtna kosa. V ponedeljek je umrla v Lajtersbergu gospa Kunig. Senekovič, roj. Weiksl, sestra gosp. dekana Jožefa Weiksl, v starosti 84 let. Svoj čas je bila posestnica in gostilničarka pri Št. Petru niže Maribora, obče znana in spoštovana. Naj v miru počiva!

V Marten pri Dortmundu na Nemškem se je dne 23. septembra t. l. poročil Jakob Veternik z gđ. Heleno Rozina iz Martena, oba dobrih in zavednih slovenskih staršev. Nove mu zakonskemu paru iskreno čestitamo. Tudi vsi gostje, katerim nam je bila ta prilika ponudena udeležiti

»Bolje je, kakor če podiramo cerkve, je naše delo za svobodomiselnost časopisje«, tako pravijo brezverci in liberalci in na vse kriplje delajo zanj. »Bolje, kakor da zidamo cerkve, je pa potem naše delo za katoliško časopisje«, pa pravimo mi. Zato bomo vsi posebno v tednu od 4. do 12. novembra, pa tudi pozneje po svoji moči storili vse za naše časopisje.

Na vse župna urade in katoliške organizacije smo poslali navodila. Tu samo na splošno povemo, kako naj se ustanovijo tiskovni odbori.

Do 1. novembra ali vsaj na nedeljo, dne 4. novembra, naj se sestanejo naši zastopniki kulturnih, gospodarskih, verskih in političnih organizacij. Ti zastopniki tvorijo tiskovni odbor. Pri tem prvem sestanku so pod pregled o stanju časopisja v kraju, se določijo za posamezno vas po dva in dva, ki gresta v tiskovnem tednu od hiše do hiše nabirat naročnikov. Ti zastopniki in agitatorji naj

se, jima tem potom še enkrat želimo v novem stanu obilo sreče in blagoslova!

Čudno postopanje na radenski pošti. Prejeli smo iz občinstva sledečo pritožbo: Vlak prihaja zjutraj ob 3/4 devetih. Pismonoša odide pa že ob 8. uri. Vsa večerna in jutranja pošta ostane — za drugi dan! Ali se to ne da drugače urediti? Naj se vendar poskusi! Zakaj leži došla pošta in časopisi celi dan v uradu?

Socijalisti — proti Cerkvi! Ko je pretekli teden prišel Eržen iz ječe, kjer je odsedel mesec dni kazni za svoje obrekovanje katoliške duhovščine, je zvečer imel shod, kjer je tako strastno napadal Cerkev in duhovščino, da je sredi govora ohropel. Na pomoč mu je prišel novi socijalist in advokat g. dr. Reisman. Potem pa so šli najeti ljudje 100 do 150 po številu mimo škofije in škofijske Cerkve ter gnusno psovali duhovščino in dr. Korošca ter sramotili katoliško vero. Dopisnik »Jutra« pravi, da so rabili take izraze, da jih on ne upa zapisati. Čudno, da naša policija teh izrazov ni slišala! Ako pa mislijo socijalisti, da bodo rešili socijalno vprašanje s protivversko in proticerkveno gonjo, se pa jako motijo. S tem je treba ljudi zmotiti, da ne opazijo, kako jih voditelji prodajajo v sužnost liberalnega kapitalizma.

Slovenski delavec ne more biti socijalist! Mariborski socijalisti so si naredili nalogo, da so kot nekaj oddelek avstrijskih socijalistov. Tudi Eržen je klical priče za sebe iz Avstrije. V poletju so poklicali socijalisti svoje tovariše iz Graza, potem pa so tudi sami šli v Graz, da se upostavijo zveze med rdečimi brati. Ob takih prilikah se v njihovih vrstah tudi govori, kar sicer »narodno« liberalno časopisje tudi ve, pa noče zapisati. Da so socijalisti bili tisti, ki

imajo potem v nedeljo, dne 12. nov., skupno sejo, kjer podajo poročila o svojem delu in določijo vse nadaljno o agitaciji.

Da bodo pa ti agitatorji imeli lažje opravilo, zato naj prejme ljudstvo v nedeljo, dne 4. novembra, primeren pouk o časopisju. Vse potrebno smo te dni razposlali in samo prosimo, da se uporabi!

Pa ne le oni, ki jih bo tiskovni odbor naprosil, vsi, prav vsi, ki hočemo, da ostane slovenski narod pošten in dober, vsi, ki hočemo kaj prispevati k kulturnemu in gospodarskemu napredku lastnega naroda — ki se zavedamo, da nas naša strančina dolžnost kliče, pojdemo na delo za

»Slovenskega Gospodarja«.

Tiskovni teden naj ima ta uspeh, da boste v vsako hišo spravili »Slovenskega Gospodarja«!

Vsem, ki boste pa delali, se vam že vnaprej zahvaljujemo in se vam bomo izkazali hvaležne!

so hoteli, da mora spadati Maribor pod Avstrijo, je znano. Saj je bil znani spreved po Mariboru, zaradi katerega je bil Eržen obsojen, ves rdeč. Čuditi bi se torej bilo, ako bi se v vrstah socijalistov našel — zavedni Slovenec delavec!

Pomanjkanje vagonov je za eden dan ustavilo delo v rudnikih Zagorje in Hrastnik. Ker so nekateri očitali, da je krivda vlade, da ni vagonov, se mora povdariti, da je precejšnja krivda na zagrebškem železniškem ravnateljstvu. Kolodvor v Zagrebu je popolnoma zaseden z vagoni. Le vedno z novim posredovanjem se jih spravi nekaj naprej.

Goljufija z garancijskimi spisi. — Oni, ki hočejo v Francijo na delo, morajo imeti garancijsko pismo, da bodo tam tudi res dobili delo in primerno plačo. Pa so nekateri agenti, posebno v okolici Varaždina, začeli prodajati taka garancijska pisma, ki pa so seveda ponarejena.

100.000, 50.000, 20.000, 10 tisoč — tako se šteje. Tako so šteli tudi v nedeljo v Sisku, kjer so radičevci imeli shod. Napovedali so 100.000 zborovalcev. Zdaj pišejo, da jih je bilo 50 tisoč, oni, ki govorijo manj lažnjivo, da jih je bilo 20.000, oni, ki govorijo tako, kakor je bilo, pa 10.000. Je to isti način, kakor je bilo med vojsko, ko so šteli ujetnike. Telefon je zapel: 50 ujetnikov, poveljnik je pozval še druge čete, koliko tam, pa so javile: »Tu nič«, in pripisal ničlo, bilo jih je že 500, javil je še tretji svojo ničlo, in bilo jih je 5000!

Ruški roparji v rokah pravice. — Splošno se je mislilo, da zeleno Pohorje skriva tolpo roparjev, ki je delala tekom zadnjega leta vlome v ruški okolici. Bili pa so to domačini. Pred letom dni je bil napaden poštni sel Levanič, ki je v temni noči nesel vrečo denarja, do 40.000 dinarjev. Policija in orožništvo je že tedaj bi-